

Nicht anders bei Adjectiven und Participien:

<i>koptŭ koaptę (coctus)</i>	<i>rosŭ roaşę (russus)</i>
<i>fostŭ foastę (Part. von esse)</i>	<i>skosŭ skoaşę (excussus)</i>
<i>mortŭ moartę (mortuus)</i>	<i>torsŭ toarşę (Ptc. von torquere)</i>
<i>orbŭ oarbę (orbis)</i>	<i>totŭ toatę (totus).</i>
<i>roibŭ roaibę (rubeus)⁴⁾</i>	

Suffix *-osus*: *osŭ oaşę*:

apetosŭ apetoaşę (aqu-at-osus) frumosŭ frumoaşę (formosus).

Numerus.

7. Die Nomina der I. Declination, welche im Singular mit *-ę* und im Plural mit *-e* ausgehen, bewahren in beiden Numeri das *oa*. Also von den Femininis, die §. 4 erwähnt wurden, lautet der Plural: *doamne, nepoate, poarce, soakre, kęprioare, sorioare; dumnezeoaię, iepuroaię; poame, soarbe; koapte, foaste, moarte, oarbe, roaibe, rouse, skouse, toarse, toate; apetoaşę, frumoaşę.*

Andere Beispiele wären:

<i>koame koame (coma)</i>	<i>skoartę skoartze (it. scorza).</i>
<i>koapse koapse (cova)</i>	<i>skroafę skroafe (scrofa)</i>
<i>konsoartę konsoarte (con-sort-em)</i>	<i>toamnę toamne (autumnus)</i>
<i>koroanę koroane (corona)</i>	<i>vioarę vioare (viola)</i>
<i>koastę koaste (costa)</i>	

Die Nomina mit dem Plur. auf *i* haben im Singulare *oa*, im Plur. *o*: *leudętori, adępętori, privighetori*. Dazu:

<i>cikoare cikori (cichoria)</i>	<i>ploaie ploi (pluvia)</i>
<i>foaie foi (folia)</i>	<i>poartę portzi (porta)</i>
<i>moarę mori (mola)</i>	<i>toartę tortzi („Henkel“ torta)</i>

Manche haben eine doppelte Form im Plural:

<i>koadę koade und kozı</i>	<i>oarę oare und ori</i>
<i>koardę koarde „ korzi</i>	<i>roatę roate „ rotzi</i>
<i>oalę oale „ oli</i>	<i>skoalę skoale „ skoli.</i>

8. Die Nomina der II. Declination, welche im Plurale auf *ę* oder *e* ausgehen, diphthongieren das betonte *o*.

<i>poporŭ popoarę (populus)⁵⁾</i>	<i>osŭ oaşę (os-sum).</i>
<i>koiŭ koaie (colea)</i>	<i>periodŭ perioade.</i>

⁴⁾ Aber aus dem Substantiv *rubia roibę* mit einfachem *o*.

⁵⁾ Auch *popoare*. *Oŭ (ovum)* hat *ouę*, nicht *oaşę*.